

Grupp 5

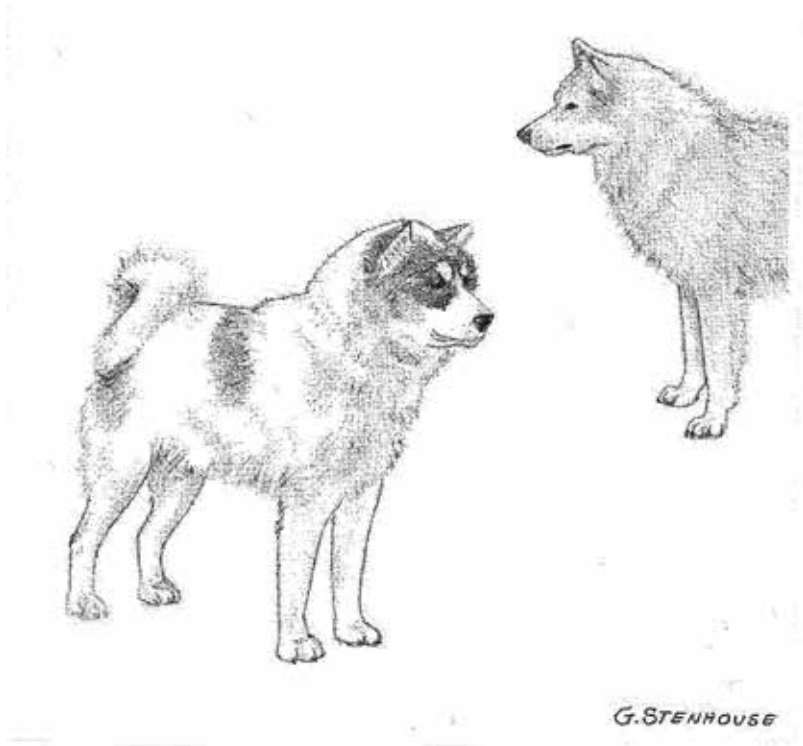
FCI-nummer 211

FCI-standard på engelska publicerad 2018-11-07

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2018-02-28

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-02-26

CANADIAN ESKIMO DOG

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för CANADIAN ESKIMO DOG

Ursprungsland/
hemland

Kanada

Användningsområde

Slädhund

FCI-klassifikation

Grupp 5, sektion 1.

Bakgrund/ändamål

I århundraden har rasen använts som slädhund kapabel att dra mellan 45 och 80 kg per hund över distanser upp till 10 mil under en dag. Rasen användes också av inuitjägarna som jakthund för att hitta sälarnas lufthål och för att ställa myskoxe och isbjörn. På somrarna användes hundarna som klövjuhundar vilka kunde bära upp till 15 kg.

Rasen har under 1100–2000 år varit intimt förknippad med den arktiska kulturen hos inuitfolket (eskimåerna), som kom efter Dorset-kulturen i den kust- och övärld som idag utgör den arktiska delen av Kanada. Rasen tillhör spetshundgruppen men dess ursprung är inte säkerställt utan förlorar sig in i inuiternas förhistoria inkluderande deras migration från Asien till Amerika. De nu existerande exemplaren av rasen kommer huvudsakligen från hundar som ursprungligen fötts upp av ”The Eskimo Dog Research Foundation” i de nordvästra territorierna. Stiftelsens arbete sträckte sig över en period av sex år och bekostades till största delen av regeringsmedel och inkluderade inköp av hundar från den resterande population som hölls av inuiter på Boothia- och Melville-halvöarna samt Baffinön. Canadian eskimo dog är en primitiv hund och främst köttätare. Dess naturliga diet har varit säl, valross, fisk och ren.

Helhetsintryck

Canadian eskimo dog är en kraftfull, måttligt stor hund med kraftig hals och bröstkorv och ben av medellängd. Som typiskt är för spetshundar har rasen kilformat huvud som bärs högt samt tjocka upprättstående öron. Ögonen skall vara snett ansatta och ge ett allvarligt intryck. Rasen skall ha en yvig svans som bärs över eller ringlad över ryggen. Mankhöjden skall vara ungefär densamma som höjden över korset. Benstommen skall vara medelgrov till grov med välutvecklad muskulatur. Rasen uppvisar ett majestätiskt och kraftfullt yttre som ger intryck av att snarare vara konstruerad för hårt arbete än snabbhet. Framför allt skall rasen vara välmusklad och inte fet. Tikar är mindre och har inte lika uttalad muskulatur som hanhundar. Vintertid är kroppen täckt av en mycket tjock päls som består av täckhår med raka och strittande hårstrån och en tät underull vilket möjliggör för rasen att motstå de stränga förhållanden som råder på nordliga latituder. På hanhundar bildar längre täckhår en man över nacke och skuldror. Canadian eskimo dog skall utstråla styrka och uthållighet i harmoni med rörlighet,

Viktiga måttförhållanden

Uppförande/karaktär

Huvud

Skallparti

Skalle

Ansikte

Nostryffel

Nosparti

Läppar

uppmärksamhet och mod. Tikar skall alltid vara mindre än hanhundar och ha kortare päls. Särskilt som unga är tikar tunnare i benstommen och har smalare huvud vilket ger dem ett vänligare uttryck än hanhundar. Både hanhundar och tikar växer fort och skall vara tillräckligt utvecklade för sina arbetsuppgifter mellan sex och sju månaders ålder. Tillväxt och mognad fortsätter dock fram till tre års ålder. Valpar brukar beskrivas som miniatyrer av den vuxna hunden med upprättstående öron och böjd svans så tidigt som mellan tre och fem veckors ålder. Det kan dock förekomma perioder under unghundsfasen då öronen inte är helt upprättstående.

Pannans bredd mätt mellan öronen skall hos hanhundar vara 13–15 cm; hos tikar 11–14 cm.

Karaktären hos canadian eskimo dog skall avspegla den tuffa och hårt arbetande ras den är. Den skall inte betraktas som en sällskapshund utan som den primitiva hund som en gång domesticerats av inuiterna för specifika arbetsuppgifter i den hårda arktiska livsmiljön. Rent generellt är en vuxen canadian eskimo dog vänlig och tillgiven. De uppskattar vanligtvis uppmärksamhet och är sällan avståndstagande ens mot främlingar. Oftast uppvisar de tämligen tyst vänskaplighet och nyfikenhet eller också blir de helt distanserade. Rasen är mycket flockberoende, om de lever i grupp utvecklas olika roller med dominanta och underordnade individer ledda av en dominant flockledare. Beteendet inom flocken är oftast väl strukturerat och kontrollerat men det är inte ovanligt med ärr och skador på öron hos hundar som kommer från områden där hundarna hålls i flock. Jämfört med moderna tamhundar reagerar canadian eskimo dog kraftigare på olika stimuli som mat, arbete, lek och i försvarssituationer. Av dessa skäl bör rasen vara följeslagare till vuxna och är inte lämplig som ett sällskapsdjur för barn.

Huvudet skall vara massivt men välproportionerligt, brett och kilformat. Även om huvudet ofta beskrivs som varglik så har canadian eskimo dog en mer uttalad panna. Unga tikar har en betydligt smalare skalle än hanhundar.

Nosfärgen kan variera från svart till ljus brun (särskilt hos ljusare individer med röd, gyllene eller brun päls). Flerfärgad nostryffel förekommer ibland hos individer med ljusbrun tryffel.

Nospartiet skall vara avsmalnande och av medellängd.

Läppränderna kan vara svarta eller bruna med rosa inslag.

Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga med stora tänder och välutvecklade hörntänder. Framtänderna skall mötas i saxbett.
Ögon	Ögonen skall vara mörka men hasselnötsbruna eller gula ögon förekommer också. De skall vara små, Brett ansatta och snedställda. Detta tenderar att ge ett vilt och opålitligt utseende vilket rasen inte förtjänar.
Öron	Öronen skall vara korta, tjocka med något rundade öronspetsar. De skall bäras upprätt, framåtlutande och vara täckta av tät, tjock päls.
Hals	Halsen skall vara rak, kort, kraftig och mycket välmusklad.
Kropp	
Rygg	Mankhöjden och höjden över höftbenen skall vara i det närmaste densamma. Ryggraden skall tydligt kännas genom den tjocka pälsen.
Ländparti	Ländpartiet skall vara välutvecklat.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup, bred och välmusklad.
Underlinje och buk	Underlinjen skall vara föga uppdragen.
Svans	Svansen skall vara stor och yvig och bärs oftast upp över eller ringlad över ryggen. Vuxna tikar bär emellanåt svansen hängande.
Extremiteter	
Framställ	
Skulderblad	Skulderbladen skall vara snedställda och breda med måttlig muskulatur.
Underarm	Underarm: Frambenen skall vara raka men kan ge intryck av att vara böjda beroende på välutvecklade tricepsmuskler ovanför och bakom armbågarna och uttalade muskler på underarmarna.
Framtassar	Framtassarna skall vara stora, i det närmaste runda, väl knutna och ha tjocka trampdynor med riklig päls emellan. Under extrema vinterförhållanden kan denna päls bli mycket lång och täcka ytan på trampdynorna.
Bakställ	
Helhet	Bakbenen skall, bakifrån sett, vara parallella. Höjden över höftpartiet skall vara den samma som mankhöjden. Höfterna kan te sig lika uttalade och kantiga som ryggraden.

Lår	Låren skall vara mycket välmusklade och breda ända ned till hasleden.
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Has/hasled	Haslederna skall varken vara utåt- eller inåtvridna.
Baktassar	Baktassarna skall vara stora, i det närmaste runda, dock något längre än framtassarna. De skall vara väl knutna och ha tjocka trampdynor med riklig päls emellan. Under extrema vinterförhållanden kan denna päls bli mycket lång och täcka ytan på trampdynorna.
Rörelser	Rörelserna under arbete skall vara kraftfullt och snabbt trav där bakbenen rör sig på samma linje som frambenen men med en svag båge utåt under framåtrörelsen. Detta är särskilt uttalat hos vuxna hanhundar som arbetat i sele i många mil. Detta sätt att röra sig må se märkligt ut men är resultatet av välutvecklade lårmuskler och större bredd mellan baktassarna. Rörelsemönstret är välbalanserat och effektivt för att dra tungt dag efter dag. Rörelserna skall aldrig vara stötiga eller vevande. Tikar är mycket snabbare och friare i sina rörelser än de tyngre hanhundarna och har förmågan att byta gångart från trav till skritt och galopp och klarar att löpa mycket längre sträckor än hanhundarna.
Hud	Huden skall kännas tjock och kraftig.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen fälls årligen, vanligtvis i augusti eller september. Pälsen skall vara tjock och tät med hårda och styva täckhår. Den yttre pälsen är mellan sju och femton centimeter lång. Hanhundar skall ha en pälskrage runt halsen liknande en man vilket får dem att se sig mycket större och högre över manken än de egentligen är. Underullen skall vara mycket tät och ger utmärkt skydd under de mest extrema vinterförhållanden. Under fällning lossnar underullen i sjok under några dagar. Tikar har oftast generellt kortare päls, delvis beroende på den extra fällning som följer efter en dräktighet.
Färg	Ingen enskild färg eller färgteckning skall dominera rasen som helhet. De godkända färgerna och färgteckningarna är: a) Enfärgat vit med pigmenterade ögonlockskanter, nostrifyfel och läppar (dvs. inte albino). b) Vit på kroppen med något rött, gyllene, brunt, grått eller svart runt ögonen eller på öronen. c) Vit på kroppen med rött, gyllene, brunt, grått eller svart runt ögon och öron eller hela huvudet samt någon enstaka liten fläck av samma färg på kroppen, vanligen runt höft eller flank. d) Röd och vit eller gyllene och vit eller brun och vit med ungefär lika stor utbredning av de båda färgerna på olika delar av kroppen.

- e) Röd, brun eller gyllene på kroppen med vitt på bringan och/eller kroppens undersida.
- f) Sobel, svart eller mörkgrått på kroppen med vitt på bringan och/eller undersidan av kroppen som ibland sträcker sig runt halsen som ett halsband.
- g) Silvergrå eller gråvit på kroppen.
- h) Underull som varierar i färg från gyllene till brun med svarta täckhår.

Det är mycket vanligt att hundar med i stort sett enfärgat huvud har en masklik skuggning runt ögonen och/eller nospartiet med eller utan vita tecken över ögonen. Det kan förekomma att tecknen över ögonen och på kinder är gyllene så att hunden ter sig trefärgad.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhundar: 58–70 cm

Vikt

Tikar: 50–60 cm

Hanhundar 30–40 kg

Tikar: 18–30 kg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt deras förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Nosparti som är kvadratisk; hängande läppar; runda eller utstående ögon.
- Hals som är lång och smal.
- Bröstkorg som är smal; genomgående dåligt utvecklad muskulatur; övervikt; sluttande rygg; tik med grov helhet eller för kraftig benstomme.
- Tunna ben; tunn benstomme; kohasighet.
- Tassar som är platta eller otillräckligt knutna.
- Päls som är kort eller i dålig kondition.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Uttalat under- eller överbett.
- Blå ögon.
- Hängande öron, såvida detta inte beror på skada.
- Svans, hos hanhund, som inte visar några tecken på att kunna bäras ringlad eller upp över ryggen (med hänsyn taget till att svansen ibland hålls sänkt som tecken på underkastelse eller stress).
- Päls som visar tecken på hand- eller maskinklippning.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

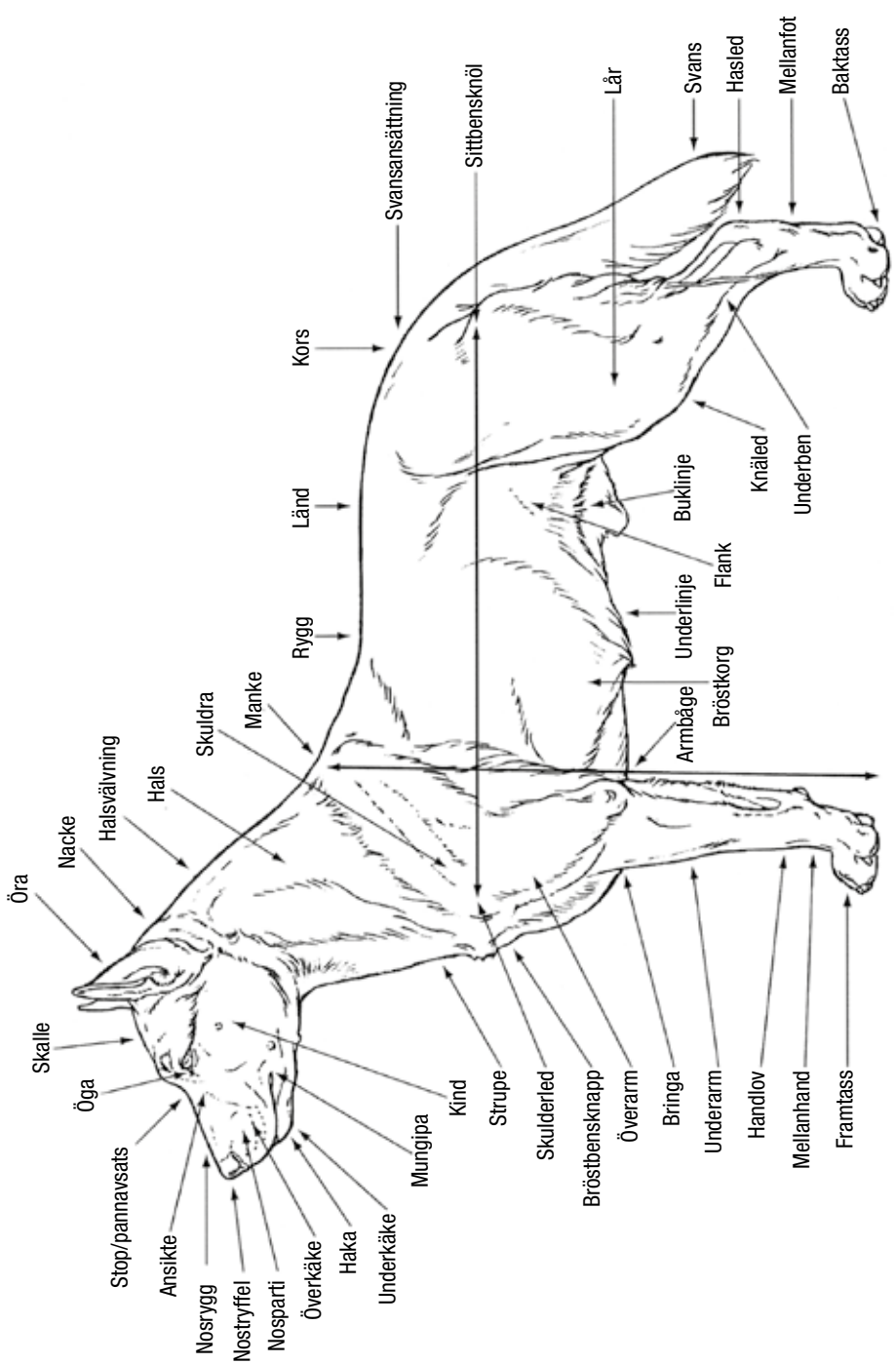
Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

_____

_____

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964